

Θεανώ Ηλιάδη Λίημπεκ

Κούδα Γοβέτα

Αθήνα, 2021

Σχολή Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής Θεάτρου Πορεία

Η Θεανώ Ηλιάδη Λίημπεκγεννήθηκε το 1991 στο Κράιστσερτς της Νέα Ζηλανδίας. Είναι απόφοιτη Κοινωνιολογίας στο Paris 7 Diderot και έχει κάνει μεταπτυχιακές σπουδές στις Πολιτικές Επιστήμες στο Paris 1 PantheonSorbonne. Εργάζεται στο ψηφιακό μετασχηματισμό επιχειρήσεων.

Το έργο γράφτηκε στα πλαίσια της Σχολής Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής του Θεάτρου Πορεία (Οκτώβριος 2020 – Μάιος 2021) με εισηγητές τους Θανάση Τριαρίδη, Βαγγέλη Χατζηγιαννίδη και Μάνο Κουνουγάκη.

Τηλέφωνο επικοινωνίας : 6942858867
Email: theanoliebeck@gmail.com

Το θεατρικό έργο *Κούδα Γοβέτατης* Θεανώς Ηλιάδη Λίημπεκ διανέμεται ελεύθερα στο διαδίκτυο σε μορφή ψηφιακού βιβλίου υπό άδεια [Creative Commons BY NC ND](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

[Αναφορά Δημιουργού – Μη Εμπορική Χρήση – Όχι Παράγωγα Έργα]

Εάν κάποιος ενδιαφέρεται να μεταφέρει το παρόν θεατρικό έργο στη σκηνή, παρακαλείται να επικοινωνήσει πρώτα με την συγγραφέα.

Περίληψη

Η Κούδα Γοβέτα έχει γεννηθεί και μεγαλώσει στο Κολωνάκι. Κάθε απόγευμα Πέμπτης παίζει πόκα με τις φίλες της. Η φίλες της είναι οι ίδιες από το σχολείο: η Ντορέττα, η Αλέα, η Πέπη και η Μίνα. Όλες είναι γύρω στα 65-70. Το μεσημέρι εκείνης της Πέμπτης φτάνει στο σπίτι της Μίνας και αρχίζουν την Πόκα και μίαμια αρχίζουν να πνίγονται από το καυτό τσάι. Όπως είναι γνωστό όταν πίνεις καυτό τσάι πνίγεσαι και πεθαίνεις! Γνωρίζοντας τι πρέπει να κάνουν ψύχραιμες βάζουν τα πτώματα στην ντουλάπα. Μένει η Κούδα και η Μίνα και συνεχίζουν να παίζουν ως που κερδίζει η αιώνια κερδισμένη Κούδα. Την επόμενη Πέμπτη όλες μαζί πάλι πίνουν τσάι και παίζουν πόκα. Αυτή την φορά η Κούδα πίνει το τσάι και πνίγεται. Σαστισμένες που η Κούδα πέθανε αντί για αυτές όπως συνήθως γίνεται, προσπαθούν να βρουν τι θα κάνουν.

Πρόσωπα

Κούδα Γοβέτα

Μίνα

Ντορέττα

Αλέα

Πέπη

Σκηνή 1

Καθιστές όλες σε μοντέρνο σαλόνι εκτός από την Μίνα. Η Μίνα είναι στη κουζίνα.

(Κουδούνι)

Αλέκα: Μίνα, καλό μου χτυπάει το κουδούνι!

Μίνα: Αλεκάκι άνοιξε την πόρτα. Η Κούδα θα είναι!

Ντορέττα: Ξεκίνησε το πάρτι.

Πέπη: Επιτέλους! Άντε γιατί δεν έχω πολύ χρόνο σήμερα.

Μπαίνει η Κούδα.

Κούδα : Χαιρετώ τα κορίτσια ! Συγχωρέστε με για την αργοπορία είχα μία υποχρέωση τελευταία στιγμή.

Μίνα: Μπα! Έχεις σοβαρότερες υποχρεώσεις από εμάς;

Ντορέττα: Ε! Όχι! Όχι και έτσι. Με τις καρμίρισες της Λουκιανού δεν ήσουν; Δεν τις λες και σοβαρότερες!

Κούδα : Δεν γίνεται να τις αφήσω. Δεν καταλαβαίνετε; Η συνεισφορά μου είναι μεγάλη. Δόλιες υπάρξεις! Είναι τόσο βαρετές, με παρακαλάνε κάθε εβδομάδα να πάω για χαρτάκι. Πόσο να μιλήσω για τσουρέκια, εγγόνια και αρρώστιες. Ευτυχώς που υπάρχω και εγώ. Πλήττω με αυτές.

Πέπη: Καλά, εκεί δεν ήσουν μόλις τώρα;

Κούδα : Δεν έχει να λείει. Κάνω την αυτοκριτική μου και εγώ. Αλλά τι να κάνω τους είμαι απολύτως απαραίτητη.

Πέπη: Μάλιστα. Έλα κορίτσια καθόμαστε να ξεκινήσουμε;

Ντορέττα: Μπα, μπα. Γιατί τόση βιασύνη σήμερα Πέπη; Έχεις και εσύ υποχρεώσεις;

Πέπη: Δεν σε μπορώ με την γκρίνια σου. Έχω μια διόρθωση στα χειλάκια μου. Εδώ. *(δείχνει το πάνω μέρος των χειλιών της)*

Ντορέττα: Τουλάχιστον, με ακούς λίγο. Μα τι αίσχος είναι αυτό που σου έχει κάνει.

Πέπη: Εντάξει της ξέφυγε λίγο αυτή την φορά.

Ντορέττα: Αχ να τα παράβλεπες όλα και σε μένα.

Κοιτάζονται και γελάνε.

Αλέκα : Ωραία! Ας βιαστούμε τότε να πάει η κάθε μια στην δουλειά της.

Βγάζει την τσόχα η Μίνα την στρώνει και τις τράπουλες τις αφήνει στην άκρη.

Μίνα : Κορίτσια δεν θα είναι όπως την προηγούμενη φορά! Μία φορά πήγα να νικήσω και έπρεπε να το σταματήσουμε στην μέση. Δεν έχει ξαναγίνει αυτό! Θα σας το κρατάω για καιρό.

Κούδα : Προχθές που πήγα στον Νταβιντιάν..

Ντορέττα: Πάλι στο θέμα μας.

Κούδα : Έχω την υποψία πως μου έδωσε λάθος δαχτυλίδι. Εγώ του ζήτησα ένα χρυσό 18κ περιτυλιγμένο με μαργαριτάρια. Αυτός μου έδωσε το ίδιο σχέδιο αλλά με διαμαντάκια ανάμεσα στα μαργαριτάρια. Υποψιάζομαι πως μια από εσάς το έχει παραγγείλει. Μου φαίνεται πως μας μπερδεύει. *Τις κοιτάει αλλά όλες είναι απασχολημένες με κάτι άλλο.*

Ντορέττα: Εσένα Κούδα μου δύσκολο να σε μπερδεύει. Κάθε φορά τον φωνάζεις “Κύριε τεχνίτη”. Είναι καλλιτέχνης! Τεχνίτης είναι ο υδραυλικός, ο μηχανικός. Όχι ο Κύριος Νταβιντιάν. Άσε που τον ξέρεις πάνω από τριάντα χρόνια και κάθε φορά που τον βλέπεις είναι σαν να είναι η πρώτη.

Πέπη: Λοιπόν αφού τα είπαμε ας καθίσουμε να ξεκινήσει το παιχνίδι! Ανυπομονώ.

Ντορέττα: Ανυπομονεί να ξανά γνωρίσει τον εαυτό της! Ακούς κόσμε; Έρχεται η Πέπη χωρίς duckface!

Πέπη: Καλά μην δίνεις υποσχέσεις!

Μίνα : Αχ το τσάι! Ξέχασα το τσάι. Δώστε μου λίγα λεπτά βρεκορίτσια να φτιάξω το τσάι.

Ντορέττα: Βάλε μέσα και λιγη βαλεριάνα να ηρεμήσει η Πέπη.Κούδα καλό μου. Εγώ δεν έχω παραγγείλει τέτοιο δαχτυλίδι. Ένα βραχιόλι έχω και αυτό έχει πάρει τόσο καιρό ξέχασα πως το πρώτο ζήτησα.

Αλέκα : Θέλω να σας ανακοινώσω κάτι κορίτσια. Παύση. Χώρισα! Σιάνε στα γέλια. Κοιτάνε η μία την άλλη.

Ντορέττα: Αχ βρε Αλέκα μου πως να σε πάρουμε στα σοβαρά που κάθε εβδομάδα τα ίδια και τα ίδια.

Αλέκα : Αυτή την φορά είναι αλλιώς. Πήρα τα πράγματά μου.

Ντορέττα: Και τα πήγες που; Στο διπλανό διαμέρισμα;

Αλέκα : Ναι στο διπλανό. Τι να κάνω εκεί μπορώ να πάω. Που να πάω

δηλαδή; Η επόμενη μου επιλογή είναι στο σπίτι στην Ερμιόνη. Αν πάω εκεί πως θα έρχομαι κάθε εβδομάδα για πόνα με εσάς;

Ντορέττα: Οι προτεραιότητες σου με ενθουσιάζουν. Πρέπει να ζεις μια πολύ ενθουσιώδη ζωή για να είμαστε τόσο ψηλά στην λίστα σου.

Γελάνε.

Κούδα : Αλέκα μου, θα πρέπει να είσαι ηλίθια για να πιστεύεις ότι θα μπορείς να αποδεσμευτείς από τον άντρα σου.

Παγωμάρα.

Πέπη: Ε. Ναι δεν θα είναι τόσο εύκολο. Σίγουρα θα χρειαστείς την βοήθεια ενός δικηγόρου.

Αλέκα : Δικηγόρου; Τι να τον κάνω τον δικηγόρο;

Ντορέττα : Γενικά στον κόσμο εκεί έξω όταν χωρίζεις παίρνεις διαζύγιο, χωρίζεις τα περιουσιακά σας και ο καθένας παίρνει τον δρόμο του. Συνήθως συνεννοείστε και για τα παιδιά αλλά εσείς αφού δεν κάνατε δεν θα έχετε τέτοιο θέμα.

Αλέκα : Ναι εντάξει είμαι οικεία με την έννοια. Δεν τους θέλω τους δικηγόρους. Δεν είναι του γούστου μου. Μπορούμε να χωρίσουμε χωρίς να δώσουμε σε κανέναν αναφορά.

Πέπη : Αναφορά εννοείς κάποιον συγκεκριμένο;

Κούδα : Εννοεί ολόκληρη την Αθήνα.

Παύση.

Ντορέττα: Νομίζω έβρασε το νερό. Μίνα μου βάλε το αγαπημένο μου. Εκείνο που παίρνεις από τον φίλο σου στο Νεπαλέζιο.

Μίνα: Και τέλος πάντων τόσες φορές έχετε χωρίσει. Τόσες φορές έχεις πάει στο διπλανό διαμέρισμα και τα ξαναβρήκατε. Θα περάσει και αυτό και πάλι θα είμαστε εδώ να τα χαζόλεμε.

Ντορέττα: Να μιλάς για τον εαυτό σου. Εγώ τα λέω πολύ σοβαρά.

Μπαίνει στην κουζίνα και βγάζει το τσάι.

Αλέκα : Ελπίζω να έφερεις την τσαγιέρα την πορσελάνινη από την Ιαπωνία. Είμαι σίγουρη πως εκείνη μου φέρνει τύχη.

Μίνα : Την μπλε ή την λευκή με τα ροζ λουλουδάκια;

Πέπη : Είναι άδικο αυτό που κάνεις! Αλλιώς θα είχα φέρει και εγώ τον Ρούντι

για να μου καλμάρει τα νεύρα μου. Και η κάθε μια μας θα είχε φέρει ότι την βολεύει και της φέρνει γούρι.

Μίνα : Καλά καλά κορίτσια ας μην ξεκινήσουμε άσχημα. Δεν φέρνω καμία τυχερή τσαγιέρα. Θα φέρω την γυάλινη του ικεα έτσι δεν θα είναι καμίας η αγαπημένη.

Πάει να ανάψει τσιγάρο η Κούδα.

Μίνα : Επίσης, να σας υπενθυμίσω κορίτσια πως το κάπνισμα το κόψαμε πρόσφατα και δεν το επιτρέπουμε μέσα στο σπίτι.

Ντορέττα : Α! Έτσι Μίνα μου. Καλά κάνατε.

Σκηνή 2

Η Ντορέττα μοιράζει τις μάρκες. Η Κούδα μοιράζει τα φύλλα. Από τα δεξιά της ξεκινάει το παιχνίδι η Μίνα. Όλες έχουν τα χαρτιά τους στα χέρια τους και τα εξετάζουν.

Αλέκα : Τι παράξενο παιχνίδι η πόκα. Τόσες παραλλαγές αλλά ένας τρόπος για να κερδίσεις.

Μίνα : Το νεκροταφείο, το μαμουθάκι, η μπόμπα χαρακίρι, ο κούκος, οι υποχρεώσεις, το ασανσέρ, η μπουρδελοτσάρκα, το τουρλουμπούκι. Όλα φίναστην ονομασία και έκτακτα στους κανόνες.

Ντορέττα: Βαριά φιλοσοφία σήμερα το μεσημέρι. Δεν μας είπες, τώρα που ζεις μόνη ποιος σου μαγειρεύει ; Η μοιράζεστε και την οικιακή βοηθό ;

Αλέκα : Μια χαρά είμαι. Μην σε ανησυχεί.

Παύση

Ντορέττα: Ξαναμιλάμε στις 4 ;

Πέπη: Έχουμε μια καλή ωρίτσα για να βρεθούμε κατάματα! Γνέφουν και οι πέντε. Η Πέπη σερβίρει το τσάι και δίνει στην κάθε μια το δικό της φλιτζάνι.

Μίνα : Θυμήσου πως εγώ το πίνω με γάλα.

Ντορέττα: ..και εγώ με ζάχαρη.

Πέπη: Έλα βρε κορίτσια! Μπρίκια κολλάμε.

Προσεκτικά προσθέτει γάλα και ζάχαρη και ένα σοκολατάκι δίπλα από κάθε φλιτζάνι.

Η Ντορέττα, πίνει την πρώτη της γουλιά και προς έκπληξη κανενός πνίγεται. Πνίγεται από το καυτό τσάι. Το σώμα της προσπαθεί να αντισταθεί αλλά ξεψυχά, οι υπόλοιπες ψύχραιμες την κοιτάνε.

Πέπη: Εγώ σας είπα πως το τσάι είναι καυτό!

Αλέκα : Μία φορά ψεύτης, πάντα ψεύτης.

Πέπη: Τι θες να πεις Αλέκα; Πως είχα δόλο; Πως ήθελα να σκοτώσω την ίδια μου την φίλη; Αυτή είμαι;

Η Κούδα μασουλάει το σοκολατάκι.

Αλέκα : Πρέπει να την βοηθήσουμε. Τι θα κάνουμε;

Πέπη: Μην κάνεις πως δεν ξέρεις πως πάει το παιχνίδι.

Κούδα : Δεν σκοπεύω να αφήσω το παιχνίδι στη μέση. Μόλις τελειώσουμε το ξανασυζητάμε. Έτσι και αλλιώς δεν νομίζω πως και η Ντορέττα θα ήθελε να κάνουμε κάτι διαφορετικό.

Πέπη: Είναι ασέβεια.

Μίνα : Κρίμα τα νιάτα του γιόμενου. Κάποια άλλη θα τα χαρεί. Μα τι κρίμα. *Όλες πάνω από τα χαρτιά τους παίζουν ακόμη έναν γύρο.*

Μίνα : Φτού ρε γαμώτο. Τι χάλι είναι αυτό σήμερα.

Αλέκα : Μπλόφα είναι κορίτσια! Μην την ακούτε.

Πέπη: Θα πίστευε κανείς πως με τέσσερις κερδίζεις πιο εύκολα. *Σηκώνεται η Κουδα πιάνει το κεφάλι της Ντορέττας και χαϊδεύει το νεκρό της σώμα.*

Κούδα : Καλή μου Ντορέττα.. Είχες χιούμορ. Είχες μπριο στη ζωή σου! Το ζούσες βρε παιδί μου. *Παύση.* Έλα κορίτσια! Σταματήστε τις μαλακίες. Εγώ την πιάνω από τα πόδια, εσύ Πέπη από τους ώμους, εσύ Αλέκα απο το την μέση. Και εσύ Μίνα άνοιξε την πόρτα της ντουλάπα και κάνε λίγο χώρο. *Συνεχίζουν το παιχνίδι. Η Αλέκα πίνει μια γουλιά και πνίγεται. Δεν μπορεί να αναπνεύσει. Οι υπόλοιπες την κοιτάνε.*

Πέπη : Η άμοιρη.

Κούδα : Έλα να τελειώνουμε. Σήκω.

Μίνα : Τώρα που είμαι κοντά! Τώρα; Αλήθεια;

Σηκώνονται και επαναλαμβάνουν ακριβώς την ίδια διαδικασία για να κρύψουν το άψυχο σώμα της Αλέκας μέσα στην ντουλάπα.

Πέπη : Είδες ; Τίποτα δεν ήταν!

Μίνα : Το λες έτσι γιατί είδες τα φύλλα μου! Σε είδα όταν σηκώθηκα κρυφό κοιτούσες.

Κούδα : Να δεις που η Αλέκα πήγε και αντέγραψε το δαχτυλίδι μου! Είναι παθητική ζηλιάρα! Ότι κάνει στο καημένο τον Ιάκωβο, κάνει και σε εμάς.

Πέπη : Είσαι λίγο σκληρή μου φαίνεται Κούδα μου. Ο Ιάκωβος μια ζωή την τυραννούσε με την αδιαφορία του. Λογικό να τον ζηλεύει παθητικά. Εμείς απο την άλλη δεν την τυραννήσαμε ποτέ.

Μίνα : Πόσο σίγουρη είσαι για αυτό;

Γελάνε.

Μίνα : Τσάι κανείς; Έβαλα φρέσκο νερό!

Κούδα : Ω! Βέβαια! Βάλε μας χρυσό μου.

Παύση. Παγωμάρα. Η Πέπη πίνει την πρώτη γουλιά της και της συμβαίνει ακριβώς ό,τι έγινε και στις φίλες της. Πνίγεται από το καυτό τσάι.

Μίνα : Την έκανε και η ευσεβής της παρέας.

Κούδα : Σιγά τον πολυέλαιο

Μίνα : Νατός ο άσος ! Για να σε δώ τώρα!

Κούδα : Που είσαι Πέπη! Έχασες το καλύτερο.

Μίνα : Άστην την Πέπη έχει άλλου είδους προβλήματα. Ο γιός της έκανε “καμινγκουτ” .

Κούδα : Εκμοντερνισμένα πράγματα! Όλο το Κολωνάκι είχε βουίξει! Ταραχή στην οδό Δεινοκράτους! Το “Κομινγκουτοβ δε κλοζετ” μας έλειπε! Γελάνε, σηκώνονται και επαναλαμβάνουν ακριβώς την ίδια διαδικασία για να κρύψουν το άψυχο σώμα της Πέπης μέσα στην ντουλάπα.

Σκηνή 3

Μίνα : Και η μοίρα σιγά σιγά μας αδειάζει.

Κούδα : Δεν ξέρω χρυσό μου για σένα αλλά εμένα η μοίρα με πάει.

Μίνα : Μπλοφάρεις Κούδα!

Παύση.

Κούδα : Εσύ ποια πιστεύεις πως αντέγραψε το δαχτυλίδι μου ;

Μίνα : Καμία. Έτυχε! Δεν σου έχει τύχη ποτέ να συγχρονιστείς με τον άλλο και να σκέφτεσαι το ίδιο πράγμα; Δεν σημαίνει πως κάποια σε αντέγραψε επειδή είχατε την ίδια έμπνευση.

Κούδα : Θεε να μου πεις πως κάποια από τις καρναάξες εδώ είχε την ίδια έμπνευση με μένα; Χά ας γελάσω. Νομίζω πως και οι δυο μας ξέρουμε πως καμία τους δεν είναι άξια της σκέψης μου.

Μίνα : Υπερβάλεις.

Κούδα : Φλός!

Κατεβάζει τα χαρτιά της. Χαμογελάει με αυταρέσκεια.

Μίνα : Ε! Όχι. Όχι ρε γαμώτο. Με καρέ της ντάμας! Είχα την ψευδαισθηση ότι μπορεί.. Μπορεί και να κέρδιζα.

Κούδα : Μην κάνεις πως δεν ξέρεις.

Μίνα : Βέβαια! Η Κούδα πάντα κερδισμένη ! Στο παιχνίδι της με τους δικούς της κανόνες.

Κούδα : Δεν είναι δικοί μου κανόνες. Υπερβάλεις. Όλες το ίδιο παιχνίδι παίζουμε η κάθε μια με τις δυνάμεις της. Αυτή είναι η συμφωνία. **Μίνα:** Ναι δεν αντιλέγω.

Κούδα : Πήγε 4 παρά. Πόσο γρήγορα περνάει η ώρα.

Μίνα : Όταν περνάς καλά..

Κούδα : Εντοπίζω μια ειρωνεία στον τόνο σου;

Μίνα : Όχι Κούδα μου. Τα πράγματα είναι ξεκάθαρα. Άντε τώρα γιατί θα αργήσεις.

Κούδα : Δεν έχω κάπου να πάω.

Μίνα : Αχ ναι μπερδεύτηκα με την Πέπη.

Κούδα : Αυτό αποκλείεται.

Η Μίνα της δίνει την τσάντα της.

Κούδα : Εγώ στην θέση σου δεν θα έπαιζα.

Κοιτιούνται κατάματα. Πίνουν και οι δύο μια γουλιά τσάι.

Κούδα : Γειά σου Χρυσό μου! Τα λέμε την επόμενη Πέμπτη. Θα γίνει σφαγή.

Γελάει η Κούδα όσο η Μίνα πνίγεται από το τσάι της.

Σηκώνεται και τραγουδάει το Οηγγου-ElvisPresley όσο κρύβει το άψυχο σώμα της

Μίνας μέσα στην ντουλάπα.

Σκηνή 4

Η Μίνα και τα κορίτσια είναι στο σαλόνι. Περιμένουν την Κούδα για να ξεκινήσει το παιχνίδι. (Κουδούνι)

Ντορέττα: Τώρα σε αναγνωρίζω.

Κοιτάζει την Πέπη και τα χείλη της.

Αλέκα: Πόνεσε;

Ντορέττα: Μα που ζεις ρε Αλεκάκι. Δεν πονάει. Να κλείνεις τα μάτια, παίρνεις μια βαθιά αναπνοή, και χαλαρώνεις. Εκείνη την στιγμή που χαλαρώνεις σου χώνει γρήγορα γρήγορα την ένεση με το υαλουρονικό. Πρόσεξε! Εκεί είναι όλη η τεχνική! Δεν πρέπει να σφιχτείς από τον φόβο του τσιμπήματος. Εκεί πρέπει να χαλαρώσεις. Αν χαλαρώσεις εκεί τελείωσε δεν πονάς καθόλου. Στο υπογράφων εγώ!

Πέπη : Έτσι είναι ναί! Όλα είναι στην χαλάρωση.

Κούδα : Γειά σας κορίτσια!

Ντορέττα: Γειά σου Κούδα. Ω μα τι κομψή που είσαι σήμερα.

Κούδα : Άσε τις κολακείες σου Ντορέττα. Ελάτε να στρώσουμε γιατί σήμερα έχω μια έντονη επιθυμία για μια θριαμβευτική νίκη!

Αλέκα: Πως προέκυψε Κούδα μου αυτή η επιθυμία. Δεν σε αναγνωρίζω.

Κούδα : Ήμουν στα κορίτσια της Λουκιανού! Δεν θέλω να χάσω το μομέντουμ! Καλά βέβαια εκεί είναι άσχετες αλλά τι να κάνω τις λυπάμαι. Βλέπετε τους είμαι απολύτως απαραίτητη!

Στρώνει η Μίνα την τσόχα και η Ντορέττα μοιράζει τις μάρκες. Η Κούδα μοιράζει τα φύλλα. Όλες έχουν τα χαρτιά τους στα χέρια τους και τα εξετάζουν. Ξεκινάει το παιχνίδι η Αλέκα.

Αλέκα: Έχω να πω κάτι πριν ξεκινήσουμε.

Ντορέττα: Ωχ ωχ τα τελευταία λόγια που δεν ήθελε να ακούσει κανείς!

Αλέκα : Είναι σοβαρό!

Πάυση. Κοιτάζονται.

Αλέκα : Ο Ιάκωβος μου είπε να χωρίσουμε. (βάζει τα κλάματα)

Πέπη : Έλα θα του περάσει!

Αλέκα : Είπε πως θα μου τα πάρει όλα! Δεν θα μου αφήσει τίποτα. *(Λυγμούς)*

Πέπη : Αποκλείεται! Ο Ιάκωβος είναι γενναιόδωρος και άνθρωπος με καλές προθέσεις.

Μηνα : Θα περάσει! Δεν θα σε αφήσει αποκλείεται! Εκτός εαν έγινε και κάτι ακόμα..

Κούδα : Μήπως έγινε και κάτι ακόμα; Μήπως μας κρύβεις κάτι; Μήπως σε βρήκε με άλλον;

Αλέκα : Που το ξέρεις ;

Μηνα : Θεέ μου καταστροφικό!

Αλέκα : Ε ναι λοιπόν είχα μία εξωσυζυγική σχέση. Αλλά και τι μ 'αυτό; Όλοι δεν έχουν πια; Καλά για τον Ιάκωβο μια και δυο; Έχω κάνει υπομονή πολλές φορές με τα καμώματα του. Αλλά αυτός τίποτα. Είναι κάθετος. Έχει πληγωθεί ο εγωισμό του λέει.

Ντορεττα : Ε δεν το πιστεύω. Τι λες. Πάντα τέτοιο καθίκι ήταν εγωκεντρικό. *(μέσα από τα δόντια της)*

Αλέκα : Τι λες;

Πέπη : Πρόδωσες τον Ιάκωβο; Μα.. μα .. με ποιόν; Που τον βρήκες; Τι θέλει από σένα;

Ντορεττα : Μην ακούω προδοσίες και μαλακίες! Ήθελες τα κ' έπαθες τα! Προδοσία δεν ήταν όταν έφερε τις μικρούλες στο διπλανό διαμέρισμά σου.
Πέπη : Ναι αλλά δεν ήξερε πως ήταν δίπλα η Αλέκα!

Ντορεττα : Έχεις τρελαθεί εσύ τώρα με τον Ιάκωβο! Έτσι; Σου έχει γυρίσει εντελώς το μυαλό!

Πέπη : Εγώ για την Αλέκα το λέω. Δεν χρειάζεται να τον σταυρώσουμε. Έκανε λάθη αλλά όλοι μας κάναμε λάθη, σημασία έχει που κρατήσαμε τις σχέσεις μας.

Κούδα : Ξαφνικά έχω ναυτία.

Μίνα : Εξωσυζυγική σχέση ε; Μπράβο Αλεκάκι και δεν στο είχα. Αχ! Το τσάι! Μα πως είναι δυνατόν να το ξεχάσω. Τώρα θα πιούμε μια κούπα τσάι και θα μας περάσουν όλα.

Η Μίνα πάει στην κουζίνα.

Αλέκα : Αχ ναι είναι όμορφος. Πολύ όμορφος. Μελαμψός, ψηλός με μια

τραγική λάμψη. Ξέρεις αυτή που δείχνει πως έχει περάσει πολλά.

Ντορεττα : Εγώ δεν ξέρω! Αυτοί που έχουν περάσει πολλά φαίνεται στα μάτια. Σαν να λένε μια ολόκληρη ιστορία από το βάθος των ματιών τους. Που τα πέρασε τα πολλά Αλειάκι;

Αλέκα : Στον πόλεμο στη Συρία. Είναι Συριανός!

Ντορεττα : Σύριος μάλλον θέλει να πεις.

Κούδα : Στα φανάρια τον ψώνισες;

Αλέκα : Τι να σου πώ τώρα. Ξέρεις ότι αυτό που είπες είναι ρατσιστικό.

Ρατσιστικό και άκρως προσβλητικό προς το πρόσωπό μου. Δηλαδή όταν ο Ιάκωβος έφερνε τις ΡουμανοΒουλγαρες; Εκεί δεν λέγαμε τίποτα. Εκεί δεν τις ψώνιζε απο τα πεζοδρόμια. Εκεί ήταν όλα φυσιολογικά! Ε! Ναι! Με προσέγγιζε ανάμεσα στα παρμπρίζ της Βασιλής Σοφίας αλλά και τι; Εμένα κάτι μου έλεγε πως δεν άνηκε εκεί.

Ντορεττα : Ναι συγκεκριμένα η καύλα! Για κάποιον που του σηκώνεται χωρίς να χρειάζεται να βλέπει 20χρονους κώλους.

Αλέκα : Ο Ιάκωβος είναι το παρελθόν μου και το παρόν μου. Τον αγαπώ και θα υπομένω στα καμώματα του αλλά θέλω και εγώ καμώματα. Θέλω και εγώ να γεύομαι τα φρούτα της ζωής. Αν δεν με είχε προδώσει ποτέ ίσως και εγώ να μην έφαχνα ανάμεσα στα παρμπρίζ τον έρωτα.

Πέπη : Ωραία τώρα και οι δύο μετανιωμένοι μπορείτε να ξανασιμίζετε ως τα βαθιά γεράματα. Παραγράφονται όλα και πάμε πάλι στο μηδέν.

Αλέκα : Ωραία δεν θα ήταν! Κούδα εσύ δεν μας είπες ποτέ πως τα βρήκες με τον Ηλία?

Κούδα : Τα συγχώρεσα όλα και προχωρήσαμε. Κακώς! Αλλά τώρα ξέρω, όταν εμπιστεύεσαι τον λάθος άνθρωπο η προδοσία είναι αναπόφευκτη. Δεν υπάρχει γυρισμός. Τώρα τρώει τα σκατά μου κάθε μέρα και δεν βγάζει άχνα.

Ντορεττα: Σιληρή καριόλα. Η προδοσία είναι θέμα χρόνου σε όλες τις σχέσεις. Τουλάχιστον να το ευχαριστηθείτε!

Κούδα : Δεν μ αρέσει να χάνω. Δεν μ αρέσει να είμαι το κορόιδο κανενός. Και αυτό που έκανε ξεπέρασε την δυνατότητα μου να είμαι καλή μαζί του. Έσκαψε τον λάκκο του και θα του το θυμίζω κάθε μέρα της υπόλοιπης ζωής του.

Πέπη : Συγνώμη φιλενάδα αλλά θα διαφωνήσω. Δεν σου έκανε δα και κάτι τόσο

κακό! Έχουμε δει τόσα!

Μήνα : Να και το τσάι μας! Λοιπόν κορίτσια ώρα για παιχνίδι.

Κούδα : Εντάξει ότι πεις. Αν έπαιρνα συμβουλές από εσάς θα ήμουν διανοητικά καθυστερημένη.

Σερβίρει και κάθεται. Η Κούδα πίνει την πρώτη γουλιά και προς έκπληξη ΟΛΩΝ πνίγεται.

Αλέκα : Τσιρίδα

Μίνα : Επιτέλους!

Ντορέττα : Τι κάνουμε τώρα;

Σκηνή 5

Από πάνω από το σώμα της την κοιτούν και οι τέσσερις. Σαστισμένες.

Πέπη: Τσιρίδα Πνίγηκε;

Μίνα : Δεν το πιστεύω πνίγηκε! Πνίγηκε που σημαίνει πως πνίγηκε και δεν πνιγήκαμε εμείς. Που σημαίνει πως πνίγηκε. Πνίγηκε η Κούδα. Πνίγηκε το τέρας. Πνίγηκε πάπαλα. Πνί-γη-κε. (Χαμόγελο)

Ντορέττα: Κορίτσια το παίζει φόβια! Σωπάστε!

Αλέκα : Σταμάτα! Είναι ζωντανή ακόμα! Σταμάτα θα την σώσουμε

Πέπη: Μπράβο Ντορέττα! Μας έκανες όλους να γελάσουμε. Γελάμε όλοι με τον πνιγμό της Κούδας. Όχι. Μπράβο! Αισθάνεσαι καλύτερα τώρα; Ε;

Ντορέττα: Μα εγώ.. Δεν το είπα για αστείο.

Αλέκα : Αποκλείεται! Πρέπει να προσπαθήσουμε να την επαναφέρουμε. Αποκλείεται! Ποια ξέρει να δίνει πρώτες βοήθειες; Μίνα! Εσύ! Εσύ δεν είχες σώσει εκείνο τον γέρο από βέβαιο πνιγμό στην Ερμιόνη. Εσύ θα την σώσεις! Όπως έσωσες και εκείνον.

Μίνα : Δεν μπορούμε να την επαναφέρουμε. Το έχω δει το έργο.

Η Μίνα της δίνει τις πρώτες βοήθειες. Η Ντορέττα ψάχνει κάτι. Η Πέπη και η Αλέκα από πάνω από την Κούδα και την Μίνα λαχανιασμένη.

Μίνα : Κούδα πα-πα-λα. Μας τελείωσε.

Αλέκα (τραγική κραυγή) : Κούδα μου! Μας έφυγες νωρίς!

Η Ντορέττα σηκώνει τα χέρια της Κούδας ένα ένα και τα αφήνει να πέφτουν.

Ντορέττα : Κοίτα να δεις η βαρύτητα. Ζωντανούς νεκρούς τους επηρεάζει.

Αλέκα : Όχι Όχι δεν μπορεί! Θα ξυπνήσει! Δεν.. Δεν ..δεν γίνεται. Όλα μοιάζουν σαν ένα κακό όνειρο. Να πριν από λίγο εδώ ήμασταν και τα λέγαμε.

Πέπη : Θα κάνουμε ότι μπορούμε να την σώσουμε. Να- να- να νομίζω πως πιάνω παλμό! Το ήξερα πως η Μίνα μας θα την σώσει! Το ήξερα. *Η Μίνα σταματάει να της κάνει αναπνοές και ξεφουσάει.*

Ντορέττα : Την σώσαμε;

Αλέκα : Κορίτσια αποφασίστε! Ή είναι νεκρή ή δεν είναι. Δεν έχει βρεθεί

ενδιάμεσο ακόμα.

Πέπη : Μην βάζεις τον εαυτό σου μέσα! Ούτε το μικρό σου δαχτυλάκι δεν έχεις κουνήσει.

Ντορέττα : Αφού πέθανε τελείωσε. Καθόμαστε σαν τις χαζές και της κάνουμε αναπνοές και αηδίες.

Αλέκα : Η ύστατη ώρα ήρθε για να την θάψουμε στο πιο βαθύ λάκκι. Σε αυτόν που κανείς μας δεν θα του ξεφύγει.

Ντορέττα: Του λάκκου;

Αλέκα : Σταμάτα να μου χαλές με την αναισθησία σου το πένθος μου!

Πέπη: Ίσως αν καλούσαμε κάποιο πνεύμα να την ζωντανέψει. Θυμάστε σε εκείνα τα σεμινάρια; Εκεί δεν είχε ένα πνεύμα που χρησιμοποιείς για να στείλεις ΣΟΣ. Να εδώ έχουμε μια κατάσταση Σ-Ο-Σ. Μπορεί και να την σώσει! Δεν το ξέρεις. Μπορεί.

Αλέκα : Ας σεβαστούμε τον νεκρό.

Πέπη : Ποιόν νεκρό; Αυτή είναι η φίλη μας! Η Κούδα! Πρέπει να κάνουμε ότι περνάει από το χέρι μας. Εγώ θα καλέσω το πνεύμα. Εσείς κόψτε τον λαιμό σας. Την συνείδηση μου μια φορά θα την έχω καθαρή.

Αλέκα : Για να σε δω να την φέρνεις πίσω.

Μίνα : Εγώ λέω να πιούμε ένα τσαγάκι, να πάνε τα φαρμάκια κάτω.

Αλέκα : Δεν είναι άσχημη ιδέα.

Ντορέττα : Καταπληκτική ιδέα! Χρειάζομαι ένα πικ με απ!

Η Μίνα φεύγει στην κουζίνα να φτιάξει το τσάι.

Σκηνή 6

Βγαίνει από την κουζίνα με το φρέσκο-βρασμένο τσάι. Βάζει τσάι στην κάθε μια και τις σερβίρει.

Πέπη : Χάσιμο χρόνου το σεμινάριο.

Πάνω από το σώμα της .Φωνάζει.

Πέπη : Κούδαα με ακούς; Εγώ είμαι αγαπημένη μας Κούδα σου ζητάμε να έρθεις κοντά μας και να μας μιλήσεις. Κούδα!

Πίνουν μια-μια τις γουλιές τσάι αλλά τίποτα δεν γίνεται. Ξαναπίνουν, περιμένουν, απολύτως τίποτα. Συνειδητοποιούν πως αυτή είναι η πραγματικότητα τους.

Μίνα : Τι να πεις κανείς την ύστατη αυτή στιγμή. Η Κούδα ήταν ένα τεράστιο ον. Τι να πρώτοθυμηθούμε; Πάνω από πενήντα χρόνια φιλίας και ούτε μια φορά δεν λύγισε. Δεν έχασε την ακεραιότητα της, πιστή πάντα στις αξίες τις.

Αλέκα : Αχ βέβαια! Οι αξίες για την Κούδα ήταν σημαντικές! Βέβαια!

Πενήντα χρόνια ειλικρινής και έντιμη.

Ντορέττα : Έντιμη; Ο πιο έντιμος άνθρωπος που ξέρω! Θα ξεχάσουμε που είχε βρει ένα πορτοφόλι στην Τσακάλωφ. Μπορεί και να είχε μέσα πεντακόσια ευρώ και το παρέδωσε στην αστυνομία. Αυτό δείχνει πολλά για ένα άτομο!

Αλέκα : Βέβαια! Βέβαια! Πάντα τόσο πρόσχαρη και φιλική. Πάντα προσπαθούσε να σε βοηθήσει. Και ο λόγος της πάντα στόχευε στην καρδιά του προβλήματος.

Πέπη : Βέβαια! Αξιοσημείωτο είναι πάντως πως με την παρουσία της πάντα ήθελε να σε διευκολύνει. Δεν είχε παράλογες απαιτήσεις και πάντα σεβόταν τον συνάνθρωπό της. Καταπληκτικός άνθρωπος η Κούδα! Όσο το συνειδητοποιώ πως την χάσαμε. Τι απώλεια θεε μου!

Μίνα : Βέβαια! Ας μην ξεχάσουμε το απέραντο φιλανθρωπικό της έργο. Πάντα βοηθούσε τους φτωχούς. Ή μάλλον τους λιγότερο τυχερούς. Μια μοντέρνα Μητέρα Τερέζα χωρίς τα κακώς κείμενα! Πραγματικά συγκλονιστικό έργο. Έσωσε πρόσφυγες, μαύρους, φτωχούς, γέρους, άσχημους, γκίε και τι δεν έσωσε! Δεν έχω λόγια. Αυτός ο κόσμος θα είναι λίγος χωρίς εσένα.

Αλέκα : Κούδα μου ήσουν τόσο καλή! Έφυγες τόσο νωρίς. Άδικα από μια απλή σου επιθυμία. Ένα τσάι. Τι σου έμελλε να πάθεις πάνω σε μια καθημερινή πράξη! Τι δυστυχία. Πως θα προχωρήσουμε ; Είναι σαν ένα σώμα να του ζητάς να λειτουργήσει χωρίς ένα όργανο. Χωρίς την σπλήνα του! Μας ήσουν πραγματικά απολύτως απαραίτητη.

Παύση

Μίνα : Πάντως εδώ που τα λέμε είχε τις δυσκολίες της σαν άνθρωπος.

Ντορέττα : Είχες τις ιδιοτροπίες της αλλά ήταν καλή. Νοιαζόταν για μας. Και ας μην ξεχνάμε έδινε φανταστικά δώρα.

Αλέκα : Αχ ναι τα δώρα της ήταν πράγματι φανταστικά. Όταν είχε μπει ο Γάκωβος στο νοσοκομείο του είχε πάρει κάτι μανικετόκουμπα!

Σκηνή 7

Αλέκα : Είχε καταπληκτικό γούστο. Βέβαια.

Ντορέττα : Εντάξει κορίτσια μην το παρακάνουμε! Καταπληκτικό αυτό, το άλλο, το παράλλο! Τα φουσιώνουμε.

Αλέκα : Ναι ναι τα παρά φουσιώνουμε. Ήταν καλή αλλά είχε και τα θέματα της.

Πέπη : Τα θέματα της; Τις θεματάρες της. Τα γιγαντοθέματα της. Δεν την αφήναν σε ησυχία. Όταν δεν σε χώνευε πωπω θα σου έκανε την ζωή πατίνι. Ευτυχώς εμένα με χώνευε ή τουλάχιστον έτσι νομίζω.

Ντορέττα : Έτσι νομίζεις!;

Πέπη : Γιατί σου έχει πει κάτι;

Μίνα : Γιατί έλεγε ποτέ κάτι σε οποιονδήποτε;

Αλέκα : Όχι δεν έχει πει τίποτα! Σιγά που η Κούδα θα έλεγε κάτι. Κάνετε σαν να μην την ξέρετε. Ήταν κρυφίνους, κακόκεφη και πολλές φορές μαλάκω. Ναι μαλάκω! Δεν το μετανιώνω που το λέω. Έτσι και αλλιώς δεν είναι εδώ. Τι θα μου κάνει; Θα σταματήσει να μου μιλάει. Μαλάκω.

Πέπη : Ήταν μαλάκω. Ναι ήταν. Το έπαιζε πως και καλά δεν ήθελε να εμπλέκεται στα διάφορα που συζητούσαμε αλλά πάντα έχωνε την μύτη της χωρίς να την καταλαβαίνει κανείς.

Μίνα : Μας κοιτάζε με αυτό το υπεροπτικό ύφος σαν να ήταν αυτή ο κύκνος και εμείς οι τα ασχημόπαπα!

Ντορέττα : Ένιωθα το βλέμμα της πως μας κορόιδευε και μας χλεύαζε. Σαν να μην ήταν σαν εμάς, σαν να ξεχώριζε τον εαυτό της από όλα.

Μίνα : Ναι ναι αυτό είναι! Γιατί που μας έλεγε συνέχεια “Μινάκι μου σε βλέπω κουρασμένη σήμερα; Είσαι καλά” Αι μωρη! Πάνε πιο πέρα! Που θα με πεις κουρασμένη. Λες και δεν καταλαβαίνω τι πας να κάνεις!

Ντορέττα : “ Μήπως παράφαγες μέσα στο σαββατοκύριακο; Μου φαίνεσαι λίγο πρησμένη.” Και φαχγόςουν εσύ σαν τον μαλάκα. Να θυμηθείς τι έφαγες. Ουστ!

Αλέκα : Που επέμενε να μας λέει πόσο απαραίτητη ήταν στα κορίτσια της Λουκιανού. Λες και δεν ξέρουμε πως η πόκα κουαρτέτο είναι πιο διασκεδαστική! Χάρη της κάναμε στο κάτω κάτω!

Πέπη : Εμένα κορίτσια μου την έδινε που μιλούσε στο τηλέφωνο κρυφά! Κάθε φορά χτυπούσε το μαραφέτι της, το κοιτούσε και δεν το σήκωνε, ποτέ πριν κρυφτεί. Μην την ακούσουμε και διαρρεύσουν τα μυστικά του ΕΦ ΜΠΙ ΑΙ. Ηλίθια! Νόμιζες πως ήσουν κάποια.

Ντορέττα : Αχ βρε κορίτσια. Μου έφυγε ένα βάρος. Χαίρομαι που τα λέμε αυτά γιατί τα νιώθω εδώ και καιρό! Πόσο χαίρομαι που μείναμε οι τέσσερις μας.

Μίνα : Κούδα αυτή που πάντα κερδίζει. Η αήττητη. Κανείς ποτέ δεν μπορούσε να της το σταματήσει αυτό. Κορίτσια έχω μια ιδέα αλλά υποσχεθείτε μου πως δεν θα με κρίνετε.

Πέπη : Τι θα έλεγε άραγε στην δική μας κηδεία η Κούδα;

Αλέκα : “Με λύπη βλέπω την πολύτιμη μου φίλη μου σε αυτή την κατάσταση. Με σεβασμό και αγάπη τις χλεύαζα και τις κοροϊδεύα, όλα από αγάπη. Μόνο να τις προστατέψω ήθελα από τα βαρίδια της νίκης. Στον παράδεισο θα είναι μια ήσυχη, όμορφη ύπαρξη...”

Πέπη : Κούδα μου πάρε το μεσαίο το μεγάλο τώρα!

Βγαίνει η Μίνα με ένα προίονι στο χέρι της.

Μίνα : Ο καρκίνος πρέπει να ξεριζωθεί από την ρίζα. Κανείς Κούδα μου δεν σε αγάπησε όπως εμείς. Και εσύ τι έκανες για αυτό; Μας ειμεταλλεύτηκες. Ειμεταλλεύτηκες την καλοσύνη μας. Μα τώρα πρέπει να παραιτηθείς από την θέση σου. Τι κρίμα; Αυτή την όμορφη αγάπη την πέταξες στα σκουπίδια. Να 'ταν και άλλη.

Αρχίζει να προιονίζει τον λαιμό της.

Μίνα : Κανείς δεν σε αγάπησε όσο εσύ τον εαυτό σου. Εμείς πάντα προσπαθήσαμε να περνάμε όμορφα. Τι τρόπος να μεταχειρίζεσαι τις φίλες σου; Τι κρίμα. Κανείς δεν σε αγάπησε όσο εμείς. Πως να στο πω; Μας ήσουν απολύτως απαραίτητη.

Σκηνή 8

Γεμάτες αίματα τρώνε με ευχαρίστηση ένα κέικ σοκολάτας το οποίο έχουν τοποθέτηση στη μέση του τραπεζιού.

Αλέκα : Πωπω πραγματικά τι πείνα. Μου είχε τρυπήσει το στομάχι. Μμμ και αυτό το κέικ είναι καταπληκτικό. Δύσκολο να βρεις καλή πατισερί στην Αθήνα.

Μίνα : Έκανα ταξίδι μέχρι τα προάστια για να την βρω. Στο Χαλάνδρι, όλες οι νέες οικογένειες εκεί μένουν, όλα τα χαζομάγαζα πλέον είναι εκεί. Όλες τις βλαχούλες εκεί τις βρίσκεις. Πάει το Κολωνάκι άπατο. Άπατες και εμείς.

Πέπη : Γιατί εμείς τι σχέση είχαμε ποτέ με αυτούς; Ριζωμένες εδώ ήμασταν και θα είμαστε. Τα κόκαλα μας θα αφήσουμε εδώ πέρα! Και πολύ καλά θα κάνουμε.

Ντορέττα : Σιάστε! Σιάστε το κέρατό μου. Μπλαμπλαμπλα ακόμα και με τα το πριόνι στο χέρι με μπουρδες θα ασχολούμαστε;

Μίνα : Γιατί Ντορεττάκι τόσα χρόνια που λέμε μαλακίες. Δεν σε χάλασε. Τώρα γιατί σε χαλάει;

Ντορέττα : Λέω εγώ τώρα ίσως επειδή με αίματα στα χέρια τρώω κέικ σοκολάτας πάνω από το πτώμα της Κούδας. Ε! Ναι μωρέ. Βγήκαμε λίγο σήμερα από την συνηθισμένη ρουτίνα μας. Κάτι το πριόνι, κάτι ο πνιγμός της κάτι η πόκα που δεν τελείωσε ποτέ. Έχω μείνει με ένα παράπονο, αισθάνομαι μια απώλεια. Μην μου δίνεις σημασία, χρυσό μου. Θα έχει κάτσει κάποιος πλανήτης πάνω από τον Ερμή μου.

Μίνα : Συντρόφισσες ελευθερωθήκαμε από την μέγαιρα! Από την λαίλαπα της Κούδας. Από τον στενό κλοιό της και τις παράλογες απαιτήσεις! Σήμερα είναι η πρώτη μέρα πραγματικής ελευθερίας!

Κοιτάζονται με δυσπιστία

Πέπη : Εντάξει. Πάντα το είχες το πολιτικό τσίμπημα. Δεν χρειάζεται να μας βγάλεις λόγος. Τώρα; Τώρα τι; Τι θα κάνω κάθε Πέμπτη;

Αλέκα : Το ίδιο που έκανες. Θα ερχόμαστε στο σπίτι της Μίνας και θα σκοτωνόμαστε στη πόκα.

Γελάνε.

Μίνα : Να παίξουμε ένα χαρτάκι τώρα για το καλό;

Αλέκα : Ναι Ναι!

Πέπη : Βρε κορίτσια σίγουρα; Μήπως είναι ασέβεια προς τον νεκρό;

Βγάζουν τα χαρτιά και την τσόχα. Στρώνουν και μοιράζουν τα χαρτιά.

Μίνα : Αχ! Να μην ξεχάσουμε την Κούδα μας.

Παίρνει το κεφάλι της και το βάζει στη θέση της

Μίνα : Ασεβεια θα ήταν αν την αφήναμε απέξω.

Αλέκα : Εμείς Κούδα μου δεν θα σε κρύψουμε μέσα σε μια ντουλάπα. Εμείς κορόνα στο κεφάλι μας σε έχουμε.

Ντορέττα: Δεν είναι λίγο σιχαμένο που έχουμε το κεφάλι της δίπλα μας.

Αλέκα : Καθόλου!

Ντορέττα: Εύκολο για σένα να το πεις. Δεν κάθεται δίπλα σου.

Κοιτάζουν τα χαρτιά.

Μίνα : Η τυχερή μου μέρα!

Χαμογελάει και κοιτάει τα φύλλα της. Οι άλλες δυσανασχετούν.

Ντορέττα : Ε! Βέβαια πάντα ήσουν το αποκούμπι της Κούδας! Την ειθρονίσσαμε για να μας κατσικωθείς εσύ;

Μίνα : Πρόσεχε τα λόγια σου.

Ντορέττα : Όχι κάτσε! Πάντα εσύ δεν έμενες τελευταία; Νομίζεις δεν το ξέραμε; Ήσουν η αγαπημένη της!

Μίνα : Κορίτσια συγκεντρωθείτε στο παιχνίδι!

Ντορέττα : Και τώρα τι; Θα κερδίζεις εσύ; Όχι μωρή καριόλα!

Μίνα : Μπορείς να ηρεμήσεις; Το χαλάς για όλες μας!

Αλέκα : Από εδώ και πέρα τα πράγματα θα είναι αλλιώς.

Ακούγεται το Only you-Elvis Presley

Δεν θα έχουμε μυστικά μεταξύ μας, δεν θα κρινουμε η μια την άλλη, δεν θα τρώμε με τα χέρια μας, δεν θα είμαστε εγωκεντρικές κλώσες, θα κάνουμε και καμία συζήτηση της προκοπής και προπάντων δεν θα προδώσουμε ποτέ την φιλία μας.

Τραγουδάνε όλες μαζί και χορεύουν

Σκηνή 9

Επόμενη Πέμπτη μαζεύονται σιγά σιγά στο σπίτι της Μίνας όπως το συνηθίζουν.

Πέπη: Κορίτσια yoga έχετε δοκιμάσει ποτέ;

Ντορέττα : Που ζούμε ρε συ! Ε-ννο-εί-τε!

Αλέκα : Αρχίσαμε. Καρκαλάξες για μαζευτείτε σιγά σιγά προς το τραπέζι.

Πέπη: Θέλω να φτιάξω λίγο. Κάπως να σουλουπωθώ.

Αλέκα : Τα κιλάκια χρυσό μου χάνονται με κόπο! Όχι ξάπλα με βαθιές αναπνοές. “Πάρτε μια βαθιά αναπνοή, να φτάσει στο περίνεο σας όμως ε;” .

Ντορέττα : Από το τίποτα. Πρέπει να πας κάπου να πονέσεις!

Μίνα : Λοιπόν στήνουμε κορίτσια;

Κοιτάνε η μια την άλλη κάπως αγχωμένα.

Πέπη: Δεν περιμένουμε μωρέ, δεν βιαζόμαστε έτσι και αλλιώς. Καλά δεν είμαστε;

Ντορέττα : Ναι ναι μια χαρά.

Αλέκα : Κορίτσια έχω κάτι να σας πω.

Την κοιτάνε όλες με ένα πονηρό χαμόγελο.

Αλέκα : Και πριν πείτε κάτι και αρχίσετε να με χλευάζετε. Αυτή την φορά είναι αλλιώς. Μετακόμισα στο διπλανό διαμέρισμα.

Πέπη: Αναρωτιέμαι δεν έχετε βαρεθεί;

Ντορέττα : Χρυσό μου καλύτερα έτσι. Θα έρχεται ο Πακιστανούλης ελεύθερα πια στο κρεβάτι σου.

Αλέκα : Δεν είναι Πακιστανός! Σύρος είπαμε.

Γελάνε

Μίνα : Αχ το τσάι! Ξέχασα το τσάι. Δώστε μου λίγα λεπτά βρε κορίτσια να φτιάξω το τσάι.

Τους κόβεται απότομα το γέλιο.

Πέπη: Το τσάι; Ποιο; Τσάι ; Γιατί να φέρεις το τσάι;

Αλέκα : Δεν έχουμε όρεξη για τσάι σήμερα!

Μίνα : Έλα καλέ! Μην λέτε βλακείες εννοείτε θα πιούμε τσάι.

Ντορέττα : Είπαμε δεν θέλουμε το τσάι σου Μίνα! Άσε κάτω την γαμημένη τσαγιέρα και γύρνα πίσω να αρχίσουμε το παιχνίδι.

Χτυπάει το κουδούνι.

Πατώνουν

Μίνα : Αχ ποιος να 'ναι! Ντορέττα χρυσό μου κάνε μου την χάρη και άνοιξε την πόρτα!

Ντορέττα : Όχιόχι δεν γίνεται. Δεν μπορεί να γίνεται. Καριόλες στημένη μας την είχατε.

Πάει στη πόρτα και την ανοίγει. Μπροστά στην πόρτα είναι η Κούδα με το γνώριμό της ύφος και ένα πριόνι στο χέρι.

Κούδα: Δεν πιστεύω να ξεκινήσατε χωρίς εμένα. Μα τι λέω; Ξέρω πως σας είμαι απολύτως απαραίτητη.

ΤΈΛΟΣ